

94-ம் புத். | 1969-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 26-ந் திகதி சனிக்கிழமை — பிரதி சதம் 15 | 15-ம் இல.

தொழிலாளரே! திருச்சபை உங்கள் நண்பன்
அதன்மீது நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்

— பரி. தந்தை 6-வது சின்னப்பர்

இரண்டாம் வத்திக்கான்சங்க முடுவிழாவில் அனைத்துலக தொழிலாளருக்கும் முழுத் திருச்சபையின் சார்பாக பரிசுத்த தந்தை 6-வது சின்னப்பர் ஒருசெய்தியை விடுத்தார். இச்செய்தியைப் பாப்பிறையிடமிருந்து தொழிலாளிகள் சார்பாக ஓர் இத்தாலிய தொழிலாளி ஏற்றுக்கொண்டார். அச்செய்தி கூறுவதாவது : —

மிகவும் பிரிய மக்களே,
உங்களது துண்பம், போராட்டம், நம்பிக்கைஆகிய அனைத்தையும் திருச்சபை அறியும்
என முதன்முதலில் உறுதி
கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய
ஆன்மாக்களை மேன மைப்
படுத்தும் நற்பண்புகளான
துணிவு, பற்றுறுதி, நன்கு
தொழில் செய்யத் தூண்டும்
மனச்சான்று, நீதியின் மேல்
நீங்கள் கொண்டுள்ள அன்பு
முதலியவற்றை மிகச் சிறந்த
முறையிலே திருச்சபை பா
ராட்டி மதிக்கிறது. மிகவும்
மறைந்த, புறக்கணிக்கத்தக்க
சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தாலும்
தனது பதவிக்கும் நிலைமைக்
கும் ஏற்பாடு சமூகம் முழுவ
தற்குமே அரிய பெரிய சே
வை செய்துவருகிறீர்களே.
அதற்குச் சிறந்த முக்கியத்
துவம் அளிக்கிறது. இவை
அனைத்திற் காகவும் திருச்
சபை உங்களுக்கு நன்றிக
கடன் பட்டிருக்கிறது.
எம்வழியே நன்றியும் கூறு
கின்றது.

அண்மைக் காலத்திலே,
தொழிலாளர் உலகில் எழும்
பிரச்சனைகளையும், நா ஞம்
மிகுந்துகொண்டே வரும்
அவற்றின் சிக்கல்களையும்
எப்பொழுதுமே அது கண்
முன் கொண்டுள்ளது. இன்
றைய தொழிலாளரும்
அவர்களுடைய உயர்ந்த ஞா
னத் தலைவர்களும் எவ்வள^க
வுக்கு ஒருமித்த கருத்தைக்
கொண்டுள்ளனர் என்பது
பாப்பரசர்களின் அண்மைக்
காலச் சுற்றுமடல்கள் உங்க
ளிடையே பெற்ற எதிரொலி
யிலிருந்து தெற்றெனத்
தெளிவாகின்றது.

திருச்சபையின் ஞானப்
பரம்பரைச் செல்வத்தை த்
தன்னு ஒப்பற்ற செய்திக
ளால் வளம்பெறக் செய்த
பாப்பிறை 23-ம் அருளப்பர்
உங்களது இதயத்தை ஈரக்
கும் வழி கண்டவர். தமது
தனி வாழ்விலும் தொழிலா

எர்பால் திருச்சபை கொண்டுள்ளன அன்பின் எழில்மிகு எடுத்துக்காட்டாய் அவர்விளங்கினார். அஃதோடு அவனியின் அமைத்திக்கு அடிடப்படையாய் அமையும் உண்மை, நீதி, சுதந்திரம், அன்பு, ஆகிய அனைத்திற்கும் மேற்கோளாய் மினிர்க்கார்.

தொழிலாளர்களாகிய உடன்கள்மீது திருச்சபை கொண்டிருக்கும் இந்த அன்பிற்கு உங்கள்முன் சான்று பகரநாங்கரும் வீழ்முகி ரேம்

திருச்சபை உங்கள் நண்பன் அதன்மீது நம்பிக்கை கொள்ள வருங்கள் என உள்ள உறுதியூடன் உங்கள் மூன் அறிக்கையிடுகிறோம். பன்னெடுங்காலம்

மாக இருந்துவந்த வருந்தத்
தக்க மனவேறுபாடுகள் நம்
மிடையே நம்பிக்கையின்மை
யையும் தப்பெண்ணங்களை
யுமே வளர்த்து வந்துள்ளன.
இது திருச்சபையையும் தொ
ழிலாளர் சமூகத் தையுமே
பெரிதும் பாதித்துள்ளது
இதோ மறுவறவு கொள்ளக்
கூடிய நாள் வந்துவிட்டது
எனவே, ஜயம் அகற்றி, நட்ட
புறவில் இறங்கச் சங்கத்திருச்
சபை உங்களை விரும்பு
அழைக்கிறது.

உங்கள் நிலையை மேனு
மேலும் அறியவேண்டும் என
என்றும் வேண்டி நிற்கிறது
திருச்சபை. ஆனால், வியந
(கொடார்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

விரத்தத்துவத்தீற்காகக்
குலைழப்புங்கள்!

“ குருக்களின் விரதத்தத்துவத்திற்கு எதிராக எழும் குரல்களை நாம் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் அக்குரல் களைத் தொடர்ந்துவரும் தவறுக்கட்கு ஆயர்கள் நாமெல் லோரும் கடவுள் முன்னிலையில் பெரும் குற்றவாளிகளாகவாம் ” இவ்வாறு எச்சரிக்கின்றது 6-வது சின்னப்பர் அகில ஆயர்களுக்கு அண்மையில் அனுப்பிய கடிதம்.

விரத்தத்துவத்திற்கெதிராக எழும் புரட்சிக் கொள்கைகளையிட்டு பரிசு தந்தையின் ஆழந்த கரிசனையைப் பிரித்துபலிக்கும் இவ்வேண்டுகோள் பரிசுதான செயலாளர் கருதி ஒல் சிக்கோ ஞானியினால் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது:

“குருக்களை விரத்தத்துவத்தி
விருந்துபிரிப்பது என்ன குழப்
பங்களைத் திருச்சபையில்
கொண்டுவருமென்பதை நாம்
உணருகின்றோமா?!” குருத்து
கள் குருத்துவத்துன் வரதத்த
துவத்தை வீளங்கப் படுத்து
வதிலும் வெளிப்படுத்துவதி
லும் தங்கள் சக்தி முழுவதை
யும் திரட்டி செயல்பட வேண
மே” என்று வேண்டுகின்றது

இருக்கக் கொள்ள ஆகுமா?

"ஏதோ விபத்து அல்லது வியாதியின் நிமித்தம் அனார வேதனை அனுபவிக்கும் ஒருவரது உயிரை இரக்கத்தின் நிமித்தம் நீக் கிவிடுவது கத்தோலிக்க ருக்குப் பொருந்துமா?" என்ற கேள்வி இக்காலத்தில் எழுங்கிருக்கின்றது. இதற்கு இங்கிலாங்குடோசெ லெட்ஸ்கர மேற்றிராணி யார் விலர் அவர்கள் ஐபங்கிரிப்பற ஒரு கூட்டத்தில் பகிலளி க்கிருக்கிறார்.

அதீர்ஷ்டச் சிட்டிமுப்பைக்
கண்டிக்கிறார்
அங்கிளிக்கன் ஆயர்

“குடிவெறியைப் போல
வே, குதாட்டமும் நன்னெ
றிக்கு எதிரானது. தனது
சீவியத்துக்கு ஆதாரமாக
அதிர்ஷ்டச் சீட்டிமுப்பின்
நயத்தை நம் பியிருக்க
இளம் மாணவர் களைத்
தூண்டிவிடும் முறைகளை
நாம் வன்மையாகக் கண்
டிக்கிறோம். உழைப்பின்
பயனுகவரும் ஆதாயத்தை
எதிர் பார்ப்பதே முறை.
பணத்தை ஆசிப்பது பிழை

இரட்சணிய சுரித்திரம் தீட்டத்தின் ஆரம்பம்

(ମୁଣ୍ଡ ତୋଟର୍ସିକି)

பார்சிக் மன்னான் வைத்து என்பவன், 539-ல் படிலேணியானவு வெற்றி கொண்டபின், பூதர்கள் தங்கள் நாடு உக்குத் திரும்பிச் செல்வதை காலும் நித்தான். திரும்பிய வந்த ஜப்பநின் பிரவுரும் பெரும் மனமாற்றமாட்டக்குத் வர்களாயும், தேவனி வேயும், தமது எதிர்வாலத்திலேயும் கம்பிச்சையுள்ள வர்களாயுமிருந்தார். படிலேணியா அங்குத் திரும்பிய திருப்பதி ஏறுடன் கள்ளர் பார்சிக் காப்பாட்சியிப் பிலைகுளியத் தொடக்கிப்பதும் யெசூப் பின் உடனடியான வருவைப்பற்றிய மீண்டும் விட்டு, அவர்கள் துடுக்காத்திலே முளைத்தது.

உர்த்திடடையாத இந்த எதிர்பார்க்க வையால், அவர்களை நப்பிக்கை குன்றத்தொடர்பியது. ஆனால், அவர்கள் மறுபடியும் தட்டுக்கொத் தேற்றை செய்து, அதை தகவையான சோசெமி யாவுடன் சேர்த்து மாண்பு வரவழும் தாம் சேவைக்கீது நப்பிக்கை வைப்பதாகத் தீட்டுக்கூறப்பட செய்து பின்வருமாறு கூறுகிறோம்:

"எமது இறைவனுள் உப்பிடம்
நூல் திருப்புக்கண்ணும். தீர பயங்
காரும், பசுமும், போலையும் என
நேவன் நீர் உமது உடன்படிக்கையை
அங்கேற்றல் நீர் அளித்த வார்க்குறுதியை
மற்றுப்படிக்கொ."

அன்றயும், எல்லாரும் ஒன்றிதழ், இறை அடிபாகுபை மோயிசு அங்களுள்ளபட்ட பிரம்மண்ண வளி நூத்தே நடப்பதாக வாச்சுவித்துனர்.

தேவாவைப்பதில் இடம்பெற்ற,
கிழமைனின் திராசுரீம்பற்றிய படி
நான் அதிகாயம்பெற்றால்கு அதில் முக்கீ
யத்தவங் வொடுக்கப்பட்டது. பக்லோ
னிய பகடடெடுப்புக்குள்ளாகி சிர்க்குல
மாக்கப்படுவத்தும், தேவாவைப்பதான்
பூதவாழ்வையின் மைடமாய்வுத்து.
இரு யூதன் எந்த காட்டிலிருந்தாற்று
சரி தெலுவிடற்றபொழுதே தல்லாம்
தேவாவைப்பத்தக்கு பாத்திராயாகச்
கேள்வ விரும்பி வரு. பக்லோனி
யாக்கிருந்து திரும்பியபின் பூதங்கள்
யேற்ற முதற்பணி, பலிபிடம் ஒன்றை
காட்டிடெழுப்பிரையாகும்.

“அடியாளுக்கை மோயீசு குக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிய தில்லரையேவின் தேவறுக்கேணப் பலிபீடமொன்று வேண்டுமாயின் அமைக்க வேண்டும். இதிற் தகளப்பெறி ஒப்புக்கொடுக்கப்படல் வேண்டும். எதிரிகள் எப்பக்கழும் குழ்ந்து கொண்டிருக்கவையில் அழிக்கப்பட்ட அத்திவாரத்தின்மீது இதைவனின் பலிபீடத்தைக் கட்டுவேயுண்டுவதன்றி, வேறொதற்கும் தனியாட்டார்கள்.”

பலியின் முக்கியத்துவம் தீவிதம் அற்புது ந்தப்பட்டது. பளிதலைகள் பலியின் மூலம், மூரணமாகவை, உண் எதழுனர்வு லூப் திடை நலை தெருக்கீச் சேருகின்று கூட திடைய்த்டுச் சில வினாங்கள் திட்டிப்போமா.

பலியன்பது, வெளிப்படுத்தப்படும் கிருத்தியங்களின் தொகுப்பாகும். ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லுதலே, அண்டேல் சிரமுலமாக்கி, நற்றில் அதை உட்கொள்ளுவதிலேயே இங்கிருத்தியங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. சுலபமும் இரைவதும் ஒரு கொஞ்சம் என்றும் உள்ளமையை வெளிக்காட்டுவதே

இங்கிருத்தியங்கள் சோந்தமாகும்.
இவற்றைப் பொய்க்கால் மாவும் சோந்தம்;
அவரே பால்விஷயம் கிடூட்டித்தார்.
அவர் ஒருவரே அவர்களை ஆக்கி
உடத்தி வருகின்றார். கருங்கூக்கறின்,
கொர்தான் இனியவன். அவருக்கே
இந்தத்தவங்கள் பாவுமுண்டு—
பொருள்ளன் யாழிமே இவற்றைப் பூச்
சோந்தமென்ற எண்ணத்தடி அப்

பொருள்களின் ஒருபகுதியை அவருக்குச் சொடுக்குப்போது, அப்போது சொல்லப்பவரும், சொல்கப்படு வையும் இறைநன்று அதிகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்வதால்வே ஏருத்தப்படும். இச் செயலின் பொருள் : “ இது என்னுடையதால்ல; உப்புடையதால்ல அறிக்கையுடையதோல். ஆணையால்தான் இதை உமக்குக் கொடுக்கிறேன் ” என்பதாகும். இவ்விதமான பலினய பனித்துறை எப்போழுதுமே செலுத்தி வக்கான். சேலனிலேதான் மத்தியி குட்டிருளைப்பதை இது குறிக்கின்றது. இங்கொடையையே நாம் பனிக்கிறோம்.

பசீயின்மூலம் நாம் அறிக்கையெடும் உண்ணமயானது, உண்ணமயாகும். எனி இயும், தீர்த உண்ணபையே நாம் போதிய அளவில் அறிக்கையிடவில்லை. அடையாளங்களை மூலம் நன்றை வேண்டும் பதித்துவது எனிற ஆச்சரிய மீண்டும் ஆகவே முத்தான், தீவிரானில் இராங்கித்து ஒலிக்காட்டுக்கூடிய அடையாளம் ஒன்றைப் பிரபோதித்தார். “தீவிரா! தீவே நாங்கள் தின்மேயிருக்கின்றோம். நாங்கள் உடன் கிருஷ்டான்; தியேபாவே நாங்கள் உம்மது தங்கிருக்கின்றோம்; ஏனோ வீல் ஸிர் தீவுகள்; ஸிரே எங்களைக் கிருஷ்டத்திர்; ஸிரே மைதுவாராங்கர்டின்னையிடத், எது தீவட்சியதை நோக்கி எப்பும் ஏழிந்தாதிச் சேல் கின்றீர். உம்மலே நாம் தங்கிருப்பதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியிடக்கூடின்றோம். ஸிர் மகிழ்ச்சும், வலேசுப்பும், நாங்குமத்தொழும் உள்ள எஜாக்கும் கிருப்பதுபற்றி நாம் ஆளுக்கப்படக்கூடின்றோம். எப்பும் முழுவதும் ஆட்டவாள் ஸிரா; எப்மிது மூண் அநாட்சி கேலுத்தல்யிரா. உமது அங்கின் தீந்தத்தின் ஆட்சிக்குட்டப்பட்டு வாழும் பொழுது மாத்தாமே நாம் மூண்த வகுப்பைக்கின்றோம்.”

இறை ஆட்சியை ஏற்றுவதோசுவதற்கு நாம் செய்யும் இப்புறந்தொனது— இரண்டின் மகநலுற்றதை நெருங்கிக் கேள்வுதற்கு நாம் சேய்யும் இந்த எத்தனிப்பானது— வேல் வேற உடைபட்ட முகவர்த்துத்தைப் பெறுவத் கடும். நாம் பால் செய்தகிட்டோம் என்ற உணர்கிறுக்கும் சமயத்திற் பல்லிசேலுத்தனோமாய்க், இட்பாலமானது இரண்டின் உரிமைகளை ஏல்வே அபாரிதத்துல்லிருந்துக்கும் சமங்குபூன்சொடர்வைப் பெறுத்தகிட்டோம். ஒருவித நாம் பலி செலுத்திப்போத, நாம் பாவத்தினால் இரண்டின் உளி ஆதங்கத்தையும், அங்கையும் மீற வட்டக்கிட்டோம் என்ற அறிவையிட்டு, அந்தட்டி சைக்கும், நிறைஷுங்கும் இடையே இதைச் சிகிஞ்சிப்புவதமான உருவு புதப்பிழக்கப்பட வேலே மென்ற இரண்து நிற்கின்றோம். ‘பரிசாரப்பளி’ என்ற முக்கைப்பட்ட இப்பளி யானது யூராளால் ஒப்புத்தொடுக்கப்பட்வேங்கது.

பலிபெண்பது, ஒரு சூதனைப் போதத்தமட்டில் உடசபதங்களையப் புதப்பிக்கும் ஒரு தெவாக்கியிருக்கும். இந்த உடசபதங்களையானது, இவற்றைத்துக்கும், பக்களுக்குமிடையே வேறுங்கிய பஞ்சமூர்ச்சை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆகவே, பலிபெண்பது தீவங்கிபோர்நிய பந்தனத்தை ஆண்டுமாக வேறியாக மாக அறிவுகளையிடுவதாகும். ஒடிட்டிலிருக்கும் மிடைப்பட்டினத்தினினாட்டும் யான்கும்முர், அதன்கையிடுக்கு

தெழிலாளரின் பாதுகாவலராம்
அர்சு. துசையப்பர் பேரில்
பரிசுத்தமிதா இயற்றிய செயம்

மகிளம் சிறைச்சு பிதாப்பிதாவாகிய அர்சு. குகையப்பனாரே! நகரேத்தின் தாழ்மையும், வேர்மையுமின்னுடையிலாளரே! ஊக்கமுள்ள முயற்சியாலும், யேசுவுடனும் மரிபாயுடனும் தொண்ட ஆச்சரியமான ஜக்ஷியத்தாலும் பூரணமாகக்கப்பட்ட வாழ்க்கையின் மாதிரிக்கையைச் சுலப சிறிஸ்தவர்களுக்கும்— சிறப்பாக எமக்கும் தாந்தருளியவரே! எமது அனுதின உழைப்பில் உதவிபளித்துக்கத்தோலிக்க தொழிலாளராகியானாலும் தேவனைத் தோத்திரிப்பதும், எம்மை அர்ச்சிப்பதும், நாம் வாழும் கழகத்துக்குப் பயன்படுவது மாகிய எமது முயற்சிகளின் உச்சித லட்சியங்களை நாம் அடையைச் செய்தருளும்.

எமது அதிப்பட்சம் சிறைந்த பாதுகாவலரே! தாழ்மை சிறைந்ததும், களங்கமற்றதுமான இருதயத்தையும், எங்கள் தொழிலில் பற்றுதலையும், உடன் தொழிலாளர் மட்டில் நேசபான்மையையும், பூலோக வாழ்க்கையின் தவிர்க்க முடியாத துண்பங்களீல் தேவ சித்தத்தக்குப் பணிகளையும், அவைகளைச்சுகிப்பதில் சங்கதொழித்தையும், சமூகத்திற்கு நாம் செய்யவேண்டிய சிறப்பான தொண்டைப் பற்றிய உணர்வையும், எமது கடமைப்பாட்டின் பொறுப்பையும், கட்டுப்பாட்டுக்கு அமைந்த போக்கையும், செபப் போக்கையும், எசமான்கள் மட்டில் அமைக்கல் மரியாதையையும், உடன் தொழிலாளர் மட்டில் சகோதர பான்மையையும், எம்மைச் சார்ஸ்தோர் மட்டில் அன்பையும், தயைதாட்சனியத்தையும் எமக்கு ஆண்டவரிடத்திலிருக்கு பெற்றுத்தந்தருளும்.

எமது தொழிலின் பல்களைச் செர்க்கையாய் அனுபவிக்கும்படியாக யாவும் அனுகூலாயிருக்கும் சுபிட்ச் காலத்தில் எம்முடன் இந்த தருளும். வரனமே இடிந்து எம்கை அழக்குவதுபோலவும், நாம் கையாளும் தொழிற்கருவிகளுங்கட எம்கை எதிர்ப்பதுபோலவும் தன்பம் வந்துற்ற காலத்திலே எம்கு ஆதரவாயிரும்.

உம்புடைய எனிய பட்டறையின் ஒரு முகியில் அமைதியாய் அமர்ந்த நூல்நூற்றுப் புன்னைக ததும்பிய முகத்தினளாயிருந்த மிகவும் இனிய உமது பத்தினியும், எங்கள் திருத்தாயாருமான மரி பன்னையை உமது மாதிரிகைப்படி நாம் ஏன் றும் கண்டுபாவிக்க அருள்புரிந்தருளும், உம்போடுகூடத் தச்சப்பட்ட றையில் உழைத்த யேசுவிடமிருந்து எமது பார்வை அல்லதிருக்கச் செய்தருளும், இவ்விதமாய்ச் சதாகாலமும் எம்மை மோட்டச்சத்தில் காத்திருக்கும் நித்திய பேராளந்த வாழ்வுக்கு அச்சாரமாகப் புலோகத்தில் நாம் சாந்தியும் பரிசுத்தமுரள் வாழ்க்கை நடத்திவரச் செய்தருளாம், ஆமென்.

உலக தொழிலாளரே, ஓன்று சேர்வீர் !

என்று சங்காதப் பண்டுவது கரிந்தழுமி
யும் காட்டி ஒன்றெல்; எத்திப்
பிழைக்கும் ஏழாற்று வர்க்கம் ஒன்
நெல்ல; சீதி என்ற காத்தை நிட்டி,
கடமை என்ற கோட்டைக் காட்டி,
கடவள் மச்சள் பிளைவரையும் காம்
விரித்து அழைக்கும் தாப்த் திருச்
சபையின் உரிமை முழுக்கப்! தொழிலின் மேன்மையை எடுத்தியம்பிரதொழிலாளர்களின் ஒற்றுமைக்குச் சங்கதி—தாழ்வுத்துவங்களும் உயர்ந்து என்றும் தொழிலில் ஏதுவேற்பாடு என்று சவால் விட்டு, தொழிலின் பெருமை—அதன் கடமை—

நீங்களும் கொய்தாலும் வருகிறது?

மூன்றாண முறையிடைக்கட்டப்பற
குச் செய்யும் செதுமொலப். திடு
முயக்சியானது, தினிபேல் நிறைவேற
விருத்தம் மீட்பைச் சுற்றுத்து
கொழுத்தேத்தவன் ஒருவனைப்
போறத்துமடில், பாள்காச் செப்ம
றியை உண்ணும் இச்செலவானது,
துற்க்க வேற்றுத் துள்ளட்டுப்
வேலையிழுக்கு.

